

Μαριναριά

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ
ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ 15ον' Αρ. Φ. 165:66 ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1960-Διοικ. Ροζβελτ 41' Αθήναι Τηλ. 34.731

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤΗΡ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΠΑΛΗΣ ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟ ΠΑΣΧΑ

Πολλοί ίσως θα πουν: Μά τι διάφερε τὸ «Προικοννησιακὸ Πάσχα» ἀπὸ τὸ Πάσχα τοῦ ἄλλου κόσμου;

Ναί, τὸ «Προικοννησιακὸ Πάσχα» ἦταν διαφορετικὸ ἀπ' τὸ Πάσχα τῆς ἄλλης Ἑλλάδας, τῆς λεύτερης μὰ καὶ τῆς ὑποβουλωμένης. Γιατὶ καὶ τὸ ἄσπρον νησί μας καὶ ἡ ζωὴ του καὶ ὁ τρόπος τῆς ζωῆς του ἦσαν διαφορετικά. Πόσα καὶ πόσα δὲν θὰ μπορούσε καλεῖς νὰ γράψῃ γι' αὐτὸ

τὸ ζήτημα, πόσα ἁπλοῦς καὶ δυσκολογίνοντα πράγματα, ποὺ εἶναι φανερά καὶ τῆς ξεχωριστῆς ἐκείνης ζωῆς, μὲ τὶς ἐξαιρετικὲς συγκινήσεις, τὶς σπάνιες καὶ ἀνύπαρκτης σήμερα χαρές, τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα, τὴν ὀλάκερη ἀγάπη γιὰ τὴν μικροῦλα Πατρίδα καὶ τὸ κάθε δικὸ της μεγάλο ἡλόσμημαντο.

Πολλά, πάρα πολλά! ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ δοῦν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, γιατί ἀξίζει τὸ φα-

νερμά τους στὰ μάτια τοῦ κόσμου καὶ πρὸ πάντων στοὺς νεωτέρους Προικοννησιώτες — στὰ παιδιά μας—γιὰ νὰ γνωρίσουν τὸν τίμιον καὶ νοικοκυρεμένο τρόπο ζωῆς τῶν πατέρων τους, μὲ τὰ ἀγνά ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ τὶς ὠραίες πατριωτικὲς καὶ χριστιανικὲς παραδόσεις, γιὰ νὰ τὰ λάβουν ὑποθήκες καὶ νὰ τὰ ἔχουν παράδειγμα πρὸς μίμησην στὸ δρόμο τῆς ζωῆς τους, ἀνάμεσα σὴν πολυτάραχη καὶ ῥεπούσα στὴ διαφθορὰ σημερινῆ κοινωνία.

Ἔτσι λοιπὸν τὸ Πάσχα στὸ νησί μας ἦταν διαφορετικὸ, ὀλοκληρωτικὰ διαφορετικὸ ἀπ' τὸ Πάσχα τῆς ἄλλης Ἑλλάδας... Καὶ οἱ αἰτίες αὐτῆς τῆς διαφορᾶς ἦσαν πολλές καὶ διάφορες. Ἡ πιὸ ριζικὴ ὁμως ἦταν τὰ καράβια. Τὰ μεγάλα ταξιδιάρικα

Προικοννησιωτοπούλια, ποὺ κάθε χειμῶνα γύριζαν ἀπ' τὶς πλατιέες θάλασσες ποὺ ταξίδευαν, καὶ ἀραζαν στὰ γαλανὰ νερά τῆς Πατρίδας.

Κάθε χρόνο, λίγες μέρες, πρὶν τὰ Χριστούγεννα, ἔβλεπες τριγύρω στὸ νησί, τὴ θάλασσα σπαρμένη ἀπὸ κάτασπρους παπαφίγκους, ποὺ φουσκωμένοι ἀπ' τὸν ἀνεμό, μεγάλωναν ὀλοένα πλησιάζοντας. Ἐνα ἔνα τὰ καράβια, περήφανα καὶ λιγερὰ, ἔμπαιναν στὰ ἤσυχια λιμάνια τοῦ νησιοῦ, καὶ τὸ καθ' ἓνα ἔφερνε μαζί του κι' ἓνα ὀλόκληρο φορτίο ἀπὸ χαρά!... Μὰ τί χαρὰ ἦταν ἐκείνη! Πλημμύριζε τὸ νησί ὀλόκληρο. Κι' ἄρχιζε ἔτσι μιά μεγάλη γιορτῆ, γενικὴ σ' ὅλο τὸ νησί, ποὺ κρατοῦσε ὀλόκληρο τὸ χειμῶνα!

Μὰ ὁ μεγαλύτερος σταθμὸς, ἄς τὸν ποῦμε ἔτσι, τῆς περιόδου αὐτῆς, ἦταν τὸ Πάσχα. Γιατὶ εἰς αὐτὸ κρατοῦσε μέσα του, μαζί μὲ τὸ ζωντανὸ συναίσθημα τῆς εὐτυχίας τῆς ἐπιστροφῆς, ἀγάμικτα καὶ τὴ γλυκεῖα θλίψη τῆς αὐριανῆς ἡμεθαιριανῆς ἀναχώρησής ὡς τὸν ἄλλο χειμῶνα πόλι.

Ἔτσι ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα στὶς ἐκκλησίες ἦταν μιά πολυήμερη συγκινητικὴ τελετὴ συναπαντήματος ὄλων καὶ κατασκευτικῆς γενικῆς συμπροσευχῆς γιὰ τὸ καλὸ κατεῦδον, τὴν εὐχὴ τοῦ καλοῦ ξενητεμοῦ, τὴν εὐ-

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ βροντοφωνεῖται καὶ πάλιν καὶ διασαλπίζεται στὰ πέρατα τοῦ κόσμου τὸ μεγάλο, τὸ καταπληκτικὸ, τὸ ἐξαισιόγεγονος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Χιλιάδες καὶ μυριάδες πιστῶν ψάλλον τὸν χαρμόσυνον ὕμνον «Χριστὸς Ἀνέστη». Ὁ τάφος δὲν μπορούσε νὰ κρατήσῃ περισσότερον τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ζωῆς. Καὶ ὁ Κύριος, σύμφωνα μὲ τὶς Γραφάς, ἀφοῦ συνέτριψε τὰ δεσμά καὶ τὴ δύναμι τοῦ Ἄδου, ἀνεστήθη μετὰ τριήμερον. Ἀνέστη γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι, ἀληθινὰ εἶναι Θεότης, γιὰ νὰ ἐπισφραγίσῃ τὸ σωτήριο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἔργον Του.

Καὶ γιὰ νὰ μεταδώσῃ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῆς Ἀναστάσεως του στὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, παρουσιάστηκε ὁ Κύριος σὲ πολλοὺς καὶ ἀψευδεῖς μάρτυρας.

Ἐνρέθησαν ὅμως ἀνθρώποι, ἐχθροὶ τῆς ἀλήθειας καὶ ὑπερηφάνοι τῆς ἀπιστίας οἱ ὁποῖοι θέλησαν ν' ἀμφισβητήσουν τὴν ἀλήθεια τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Καὶ πρῶτοι ἀπ' ὅλους οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς ποὺ τὸν κατεδίκασαν. Μόλις ἔμαθαν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ποὺ φύλαγαν τὸν τάφον Του, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη, τοὺς ἔδωσαν ἄφθονα χρήματα γιὰ νὰ διαδώσουν ὅτι οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ κατῶρθωσαν νὰ κλέψουν τὸ σῶμα Του. Ἀλλὰ μάταια κοπίασαν καὶ ξόδεψαν γιὰ νὰ διαδώσουν τὴν συνόφαντίαν αὐτῆν.

Ἐπειὰ ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες χιλιάδες Ἑβραίων, χωρὶς νὰ δίνουν καμμιά προσοχὴ στὶς συνοφαντικὲς διαδόσεις τῶν ἀρχιεραίων καὶ γραμματέων, πιστεύουν στὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ δοξάζουν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ αἱ ἄλλαι μυροφόροι, στὶς ὁποῖες φανερώθηκε πρῶτα ὁ ἀναστὰς Ἰησοῦς, οἱ μαθηταὶ Του τοὺς ὁποῖους συνήντησε στὸ δρόμο ὅταν ἐπήγαιναν τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας στοὺς Ἐμαούς, εἶναι μάρτυρες ἀψευδεῖς καὶ κήρυκες τῆς ἀληθείας τῆς Ἀναστάσεως.

Δὲν χρειάζονται νομιζόμενι περισσότερες μαρτυρίαι. Τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι πιὸ φανερὸν κι' ἀπὸ τὸν ἥλιο. Ἄς ἀνμνησῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς μὲ πίστιν καὶ χαρὰν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ ἄς προσφέρουμε σ' Αὐτὸν τὴν ἀφοσίωσή μας καὶ τὴν λατρεία μας.

Ἐνα—ἔνα τὰ καράβια, περήφανα καὶ λιγερὰ, ἔμπαιναν στὰ ἤσυχια λιμάνια τοῦ νησιοῦ καὶ τὸ καθ' ἓνα ἔφερνε μαζί του κι' ἓνα ὀλόκληρο φορτίο ἀπὸ χαρά!...

τυχῇ προσεχῇ ἐπάνοδο. Καὶ τὸ Πάσχα λές κ' ἦταν τὸ ξεφάντωμα τοῦ χωρισμοῦ. Ἡ πανηγυρικὴ σφραγίδα τῆς χαρούμενης καὶ εὐτυχισμένης περιόδου, ποὺ πέρασαν ὄλοι ἐνωμένοι.

Μετὰ τὴν χαρούμενη κραυγὴ τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη», τὸ ἀναματῶν «Φανώ» καὶ τὸ κόψιμο τοῦ «Ἰγούδα», ἄρχιζε τὸ ξεφάντωμα. Ὅλα τὰ σπῖτια, οἱ μαχαλᾶδες, τὰ καλύτερίμια, τὰ σοκάκια καὶ οἱ ρούγιες, ἀνηχοῦσαν ἀπ' τὰ τραγούδια, τὰ γέλοια, τὶς χαρές. Μοσχοβολοῦσαν παντοῦ τὰ παραγεμισμένα μὲ «γόμεσο» ἀρνιά καὶ ἄφθονο ἔτρεχε κείνη τὴ μέρα τὸ βραστὸ Προικοννησιώτικο κρασί. Καὶ τὸ γλέντι ἔδινε κι' ἔπερνε ἔως τ' ἀπόγευμα ποὺ γινότανε τὸ τελευταῖο γενικὸ συναπάντημα σ' ἓνα γενικὸ χορὸ κάτω στὴν πλατεία

τοῦ χωριοῦ, μὲ γενικὴ συμμετοχὴ ὄλου τοῦ χωριοῦ, ποὺ ξεφάντωνε ἕως ἄργα τὴ νύχτα...

Τὴν ἄλλη μέρα, ἔνα—ἔνα τὰ καράβια μὲ τὰ πανύψηλα καὶ κάτασπρα πανιά τους, γλάροι κατᾶλευκοὶ μὲ πελώρια φτερά, ἔσκιζαν ἄργα τὰ ἤσυχια λιμάνια καὶ ἔβγαιναν, μπουλούκια ταξιδιάρικων πουλιῶν, ποὺ τὰ κατεῦδωναν ἀπ' τὴν στεριά χιλιάδες κάτασπρες κινούμενες εὐχές, χιλιάδες ἀσάλευτα βουρκαμένα μάτια.

—Στὸ καλὸ, στὸ καλὸ!...

Νὰ μπορούσε νὰ τῶλεγε καὶ σήμερα τὸ νησί μας στὰ ταξιδιάρικα πουλιά του, ποὺ διωγμένα ἀπ' τὴν καταγίδα τῆς Μικρασιατικῆς συμφορᾶς, φωλιάζουν ὀδὸ καὶ κεί σὲ ξένα λιμάνια....

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΙΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού: Δραχ. 30
Αγγλίας: Λιρ. 1 1/2
Γαλλίας: Φρ. 1.000
Αμερικής: Δολ. 5
Αυστραλία, Καναδά, Βενεζουέλας, κλπ. Δολ.

Κοινοτήτων, Συλλόγων Τραπέζων, Επιχειρήσεων Δρ. 150

Ιδιαιτέρως δημοσιεύσεις και διαφημίσεις κατά συμφωνία

Αεροπορική αποστολή του φύλλου το διπλάσιον της τιμής

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΗΛΩΝΟΝΤΑΙ

Οι δεχόμενοι δύο φύλλα της Ημερησίας μας θεωρούνται συνδρομηταί της και υποχρεούνται να πληρώσουν την συνδρομή των

Συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 5 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1933
Τυπογραφεῖον καὶ κατοικία ἐπιτεθῆναι Διευθυντοῦ
Δεληγιώργη 154 - Πειραιεὺς

ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ
ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΠΙΤΣΜΠΟΥΡΓΚ, Μάρτιος (τοῦ ἀναποκριτοῦ μας).— Δύο γεγονότα διαφορετικῆς σπουδαιότητος, τὸ ἓν τὸν Ἰανουάριον καὶ τὸ ἕτερον τὸν Μάρτιον, ἔδωκαν ἀφορμὴν ὅπως ὅλη ἡ ἐνταῦθα ὁμογενὴς παροικία δοκιμάσῃ μεγάλην ἱκανοποίησιν, χάρις εἰς τὸν ἐκλεκτὸν ὁμογενῆ κύριον Διοματάρχην Στεφανῆ Διοματάρην.

Γνωστὸς διὰ τὴν δραστηριότητά του εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιδόσεως, ἐπαγγελματικῆν, κοινοτικῆν, σωματικῆν, μᾶς προξένησεν ἐσχάτως μετὰ τὴν συναρπάξουσαν γοητεῖαν τῆς στωμυλίας τοῦ θαυμασιᾶν ἐντόπων, ὡς νὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀκοῦμε ρήτορας ἀπὸ τὸ βῆμα.

Ἐνας ἐπικηδεὶός του εἰς τὸν Φώτιον Ἰαρινκόλαν, ἐπ' ἀδελφῆ γαμβρόν του καὶ ἐπίσης συμπατριώτην του, ἀπληγάς μένος ἀπὸ περιαιτολογίας καὶ κενὰς λέξεις, ἔδωκε τὸ μέτρον τῆς εὐλαστίας τοῦ κ. Διοματάρη καὶ προσέκλεσε πικρότατον θρήνον γιὰ τὴν ἀπώλειαν τὸσον πολυτίμου προσώπου.

Μία προσφώνησις πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Τροπαίου κατὰ τὴν κοινοτικὴν πανηγυριν Πίτιμπουργκ ἐορτήν τῆς Ὑπαπαντῆς, κράτησας ὅλους τοὺς ἀκροστὰς κρημαμένους ἐπὶ μίαν ὥραν ἐπὶ χεῖρ τοῦ ἀπετέλεσε τὸ περὶ λαμπρὸ δείγμα τῆς εὐσεβείας, ποῦ ἐπικρατοῦσε ἐπὶ τὴν πατρίδα τοῦ κ. Διοματάρη, ἐπὶ Πραστεῖο τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ μετὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν πνευματικῆς, ἔθνικῆς, θρησκευτικῆς ὀψιζῆς τοὺς μαθητὰς τοῦ τῷ Σχολεῖον ἐκείνης τῆς Κοινότητος.

Στὸν κ. Διοματάρην ἀεζίζουσ θερμότητα συγχαρητήρια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Μέγα Ἑλληνικὸν Βιογραφικὸν Λεξικόν

Ἐπιστημονικὸν κατὰ πάντα, ὑποδειγματικὸν δὲ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν του ἰσότητος, ἐκυκλοφόρησε τὸ 2ον τεῦχος τοῦ Γ' Τόμου τοῦ ὑπὸ τοῦ Περιόδικου «Βιομηχανικῆ Ἐπιθεώρησης» συνεκδομένου ὡς δωρεάν Παραρτήματος Μεγάλου Ἑλληνικοῦ Βιογραφικοῦ Λεξικοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει συνῆχαιαν τῆς πλήρους καὶ ἐκτενεστάτης βιογραφίας

ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΙΚ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἀγγέλλουν θάνατον τὸν ἐκ πατρὸς ἀγαπητοῦ θεῖου τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ΣΤΕΛΙΟΥ ΝΙΚ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ, ἐπισυμβάντος τὴν 28ην Μαρτίου εἰς τὸ Χέμπστεατ τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου ἀπὸ 45ετίας ἦτο λαμπρῶς ἐγκατεστημένος ὁ μεταστάς.

Ὁ πολὺκλαυστός Στέλιος ἀπῆλθεν εἰς τὰ πανευφρόσυνα δώματα τῆς θείας Παντοδυναμίας εἰς ἡλικίαν 68 ἐτῶν, ἐγκαταλείψας εἰς Χέμπστεατ ἀγαπητὴν σύζυγον, τὴν κυρίαν Κασσάνδραν, τὸ γένος Κωνστ. Ροδοκάλῃ ἐξ Ἀφθόνης τοῦ Μαρμαρᾶ, δύο λατρευτὰ τέκνα τὸν Νικόλαον καὶ τὴν Μάρθαν, μίαν ἀδελφὴν (τὴν μόνην ἐναπομείναςαν ἐν ζωῇ ἐξ ὄλης τῆς πολυμελοῦς πατρικῆς του οἰκογενείας) τὴν κυρίαν Αἰκατερίνην Γεωργ. Σάββα, ἐγκατεστημένην εἰς τὰ Νέα Παλάτια Ἀττικῆς, καὶ πολλὰ ἀνάψια καὶ συγγενεῖς, ἐγκατεστημένους εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἑλλάδα.

Καταγόμενος ἐκ Μαρμαρᾶ τῆς Προκοινησίου, νεώτατος ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Ἀμερικὴν πρὸς ἀνεύρεσιν τύχης. Εὐσεβεῖς ἐν μέσῳ ὡκεανοῦ εἰς τὸν ὁποῖον οἱ μετανάσται τότε τῆς Ἀμερικῆς ὡμοιάζον ὡς ναυαγοὶ παλαιότεροι πρὸς τὰ ἀφρισμένα κύματα τῆς βιοπάλης, ἐνηγκαλίσθη ὁποιαδήποτε ἀγκυραν σωτηρίας, ἐργαζόμενος εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα.

Κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, κατετάγη ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν στρατὸν καὶ ὑπῆρξεν εὐδοκίμως ὑπὸ τὴν δίστονον, τὴν θετὴν τοῦ Πατρίδα.

Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου καὶ τὴν ἀπόλυσίν του ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, ἀφοῦ ἐργάσθη ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα ὡς ὑπάλληλος χαροπλοπλαστῆ, ἐγκατεστάθη εἰς Χέμπστεατ τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου ἤνοιξεν ἰδικὸν τοῦ χαροπλοπλαστῆ, κατορθώσας διὰ τῆς φιλεργίας καὶ δραστηριότητός του νὰ προσδεύῃ μεγάλως τὴν ἐπιχειρήσιν του, σηματοῦσας μίαν ἀρκετὰ σεβαστὴν περιουσίαν, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὁποίας διαθέσεν εἰς ἀγαθοεργίας καὶ οικονομικὴν βοήθειαν τῶν συγγενῶν, φίλων καὶ ἀναξιοπαθούντων γνωστών του συμπατριωτῶν, πρῶτων πάντων ἐν κρυφῷ τὸ καλόν, ὡς ἀληθὴς Χριστιανός.

Μετὰ τὴν εὐγενῆ τὸν χαρακτήρα, φιλεὺπλαγχνὸς καὶ φιλόανθρωπος τὰ αἰσθήματα, ἀριστοκρατικῆς τὴν ψυχὴν καὶ τὸς τρόπους, οἰκογενειάρχης φιλόστοργος, Χριστιανὸς εὐσεβὴς καὶ πατριώτης ἐνθουσιώδης ὁ μεταστάς, ἔχαισε τῆς

τοῦ ἐκ τῶν συντελεστῶν τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος Ἰωάννου Εὐταξίου. (Ἀμφότεροι αἱ ἀναφερόμεναι ἐκδόσεις κυκλοφοροῦν μόνον μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῶν. Γραφεῖα: Ἡρώδου Ἀττικοῦ 5, Ἀθήναι. Τηλέφωνα: 72.390, 71.399, 74.875).

ἀπείρου ἀγάπης καὶ ἐπιτήσεως πάντων ὧν ἐπὶτύχησεν νὰ γνωρίσῃ τὴν ἐξαιρετὸν καὶ ἀπαράμιλλον προσωπικότητά του. Διὰ τοῦτο καὶ ἠ συμμετοχὴ εἰς τὸ πένθος τῶν γνωστῶν, φίλων καὶ συγγενῶν του ἦτο καθολικὴ καὶ εὐκρινῆς. Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο μετὰ πάσης μεγαλοπρέπειας εἰς τὸ Χέμπστεατ, ὅπου καὶ ἐτόφη, προπεμφθεὶς εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν ὑφ' ὄλων τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων συγγενῶν του καὶ συμπατριωτῶν καὶ πλήθους φίλων καὶ γνωστῶν του ὁμογενῶν καὶ Ἀμερικανῶν ἐκ Ν. Ὑόρκης καὶ τῶν πέριξ.

Εὐχόμενοι ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη ἐν σκηναῖς δικαίων τὴν ψυχὴν τοῦ ἀληθμονήτου Στέλιου, διαβιβάξομεν τὰ πλεονθεράματα καὶ εὐκρινῆ συλλυπητήριά μας εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του. Ν. Λ.

Στὸν πολυαγαπημένον καὶ ἀξέχαστον Στέλιο μου ἀφιερώνω οὐτὲς τίς λίγες γραμμῆς, ποῦ ὁ θάνατός του μᾶς ἰβόθεισε σὲ βαρὺ πένθος.

Ἄν ἦτο ἀκόμη ὁ καιρὸς, Στέλιο μου, νὰ μᾶς φήγης καὶ μὴ πλὴν ἄνιότατον σὲ ὅλους μᾶς ν' ἀφήσης

Χάρε, σκληρὸ, τί σ' ἔκανα, νὰ κἀνης τὴν καρδίαν μου καὶ μ' ἀρπάξῃ τὸν ἀνδρα μου τὸν πῆγες μακριὰ μου.

Ἡ μέρα, νύκτα φαίνεται, σὲ μάτια τὰ δικά μου, γιὰτὶ σ' ἔγρασα, Στέλιο μου, γιὰ πάντα ἀπὸ κοντὰ μου.

Αὐτὸς ὁ χρόνος ὁ σκληρὸς καὶ ὁ Μάρτης, μαζὶ μὲς μῆνας, σὲ πῆραν τόσο νῆγορα γιὰ νὰ σὲ πᾶν ἀπὸ μὲνῃμα

Σὲ τόπους εἰθιμένους μακρινούς σὲ τόπους Παραδείσων, ἔβαλαν τὸ κορμὶ σου καὶ τὴν ἀγνὴν ψυχὴ σου.

Ἡ γῆ νὰ εἶναι ἄλασρα ποῦ ἔχει τὸ κορμὶ σου, τὰ δάκρυά μου δὴν ἄρρωσι εἰς τὴν χερσὴ ψυχὴ σου.

Ἐχθὸς τὸ βρόδν, Στέλιο μου, σὲ εἶδα σὲ ὄνειρό μου καὶ μ' ἔλεγες: «Κασσάνδρα μου, κράτα τὸ λογικὸ σου».

Κασσάνδρα, εἶσαι λογικὴ καὶ βάλτο στὴν ψυχὴ σου πῶς περὶ δὲν δὴ μ' ἐναθάξῃ σὲ ἅλη τῆ ζωῆ σου.

Ἄλλο νὰ γίνης καὶ τὰ δύο πατέρας καὶ μητέρας, σὲ ἀφῆσαν παιδάμα μᾶς ποῦ ἀψῆσα σὲ σένο.

Τὸ ζεῖρω, ἡ Μάρθα μου καὶ ὁ Νίκος μου, θρηνοῦνε τὸν χαμὸ μου, καὶ σὺ, ἀτυχὴ Κασσάνδρα μου, τὸν ἀποχωρισμὸ μου.

Σὰς ἀγαπᾶσα καὶ τοὺς τρεῖς καὶ ἑβδὴ νὰ ζῶσα τὸν δρόμον ὅλης τῆς ζωῆς μαζί νὰ προχωροῦσα.

Μὰ ἔτσι ἦτανε γραστὸ γῆγορα γιὰ τὸ φύσα, νὰ μὴ προφτάσω εἴτετρα παιδιὰ μᾶς νὰ φιλήσω.

Ἡ βαρνεπενδύσα σύζυγος ΚΑΣΣΑΝΔ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μᾶς θεωροῦμε νὰ εὐχαριστήσομε ὅλους τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ γνωστούς μᾶς ποῦ συμμερίσθησαν τὸ βαρὺ πένθος μᾶς γιὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ λατρευτοῦ μᾶς συζύγου καὶ πατρὸς Στέλιου Λαμπαδαρίδου καὶ ἔστειλαν ἄνθη, τηλεγραφήματα καὶ συλλυπητήριες κάρτες. Ἡ τεθλιμένη οἰκογένεια ΣΤΕΛΙΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

Ν. ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗΣ

— Ἀγαθῶνες: Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κουρέας ἀπὸ τὸ Βῶρον τῆς Ἀλώνης, κάτοικος Οὐρανουπόλεως Χαλκιδικῆς καὶ ἡ δ. Σμαρῶ Δ. Μητζοκόπη ἔδωσαν ἀρραβῶνα. Θερμὰ συγχαρητήρια.

— Γάμοι:

Ὁ κ. Κωνστ. Ἀποστ. Χρηστάκη ἀπὸ τὴν Γαλιμῆ καὶ ἡ δ. Ναυσικὰ Μ. Πουλιάκη ἐπέση ἀπὸ τὴν Γαλιμῆ, ἐτέλεσαν στίς 24/4/60 τοὺς γάμους τῶν, μετὰ παράνομο τὸν ἀφικθέντα ἀπὸ τὸ Λὸς Ἀντζέλες τῆς Ἀμερικῆς συμπατριώτῃ κ. Διαμαντῇ Δράκῳ. Εὐχόμεστε βλο εὐτυχισμένο.

— Γεννήσεις:

Ἡ κ. Χρυσούλα Ἀντ. Χ' Ἀλεξάνδρου ἔφερε στὸν κόσμον κοριτσάκι, τὸν πρῶτο τῆς βλαστὸ.

Ἡ κ. Πασχάλιὰ τὸ γ. Κ. Βουτσᾶ ἀπὸ τὴν Γαλιμῆ, ἔφερε στὸν κόσμον κοριτσάκι, τὸν πρῶτο τῆς βλαστὸ τοῦ συζυγικοῦ τῆς βίου.

Ἡ κ. Χρυσούλα, τὸ γ. Εὐστ. Μαμάκου, ἔφερε στὸν κόσμον ἀγοράκι, τὸ πρῶτο τῆς παιδί.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεστε νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεογέννητα.

— Ἐγκαίνια:

Εἰς τὴν Ἱερὴν ἐγένοντο τὸν π. μῆνα τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου παγοποιεῖου τοῦ πολὺ καλοῦ

καὶ προοδευτικοῦ συμπατριώτου ἀπὸ τὴν Γαλιμῆ κ. Μετᾶ Χ' Ἀλεξάνδρου. Τοῦ εὐχόμεθα καλὴς δουλειῆς.

ΜΑΡΙΑ ΡΟΛΟΚΑΛΛΗ

Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ

— Γεννήσεις: Ἡ κ. Ζαφειρένια Στρ. Χατζηπέτρου, τὸ γ. Δημ. Μηλιόγλου, ἔφερε στὸν κόσμον ἀγοράκι.

Ἡ κ. Διαμάντω Δ. Σκαράκα ἔφερε στὸν κόσμον ἀγοράκι.

Ἡ κ. Εὐταξία Δελιοστράτη ἔφερε στὸν κόσμον κοριτσάκι.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεστε νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεογέννητα καὶ μετὰ ὑγεία καὶ χαρὰ νὰ τὰ ἀνατρέψουν. ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΕΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Παρουσία πλήθους ἐκλεκτοῦ κόσμου, μετὰ λαμπρότητος ἐτελέσθησαν, τὴν 7ην Ἀπριλίου, ἐν Ἀθήναις τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Καταστήματος Γυναικεῶν Εἰδῶν «ΣΕΒΕΝΤΕΝ» τῆς συναιτερικῆς ἐπιχειρήσεως Α. ΠΑΣΧΟΥ καὶ Ε. ΒΟΓΙΑΤΖΗ.

Τὸ νέον Κατάστημα, πλουτισμένον μετὰ τὰ γυναικεῖα εἶδη τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, προσφέρει εἰς τὴν πελατεῖαν του τὰ πλέον ἐκλεκτὰ ἐμπορεύματα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀγορᾶς εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους, λόγω τῶν ἀγορῶν του ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν πηγῶν τῆς παραγωγῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ νέου Καταστήματος εἶναι ὁ δὸς Πανεπιστημίου 64 (ἐντὸς τῆς στοᾶς ἀρ. 6).

Εἰς τὴν φιλικὴν μᾶς ἐπιχειρήσιν, τῆς ὁποίας διευθυντὴς εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς φίλος κ. Ἀναστάσιος Πάσχος (Ἀντιπρόεδρος τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ «Ἡ Προκόνησος») εὐχόμεθα ἐγκερδῶς καλὰς καὶ ἐπικερβεῖς ἐργασίας.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Προεργασμένη ἐκ Μπούφαλο Νέας Ὑόρκης, ὅπου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶναι λαμπρῶς ἐγκατεστημένη, ἀφίχθη τὴν 6ην Ἀπριλίου εἰς Ἀθήνας ἡ ἐκλεκτὴ συμπατριώτισσα κ. Βασιλικὴ χήρα Ἰωάννου Σπανοῦ, τὸ γένος Γεωργίου Τατσόγλου ἐκ Παλατιῶν τοῦ Μαρμαρᾶ, ἄλλοτε διδασκάλισσα εἰς τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς τῆν ὑπεδέχθησαν θερμῶτα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ὁ ἀδελφὸς τῆς κ. Ἄγγελος Τατσόγλου, ἡ ἀνεψιὰ τῆς δνῆς Στέλλα Ἀγ. Τατσόγλου καὶ ἄλλοι συγγενεῖς τῆς.

Μετὰ διήμερον διαμονῆς τῆς ἐνταῦθα, ἡ κυρία Σπανοῦ ἀνεχώρησε διὰ Χαλκίδας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων συγγενῶν καὶ γνωστῶν τῆς.

Τῆς εὐχόμεθα τὸ καλὸς ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μαζί μετὰ τὴν ἰδικὴν μᾶς εὐχὴν διαβιβάξομεν καὶ τὰς θερμὰς εὐχὰς ὄλων τῶν παλαιῶν μαθητῶν τῆς.

Ἐγγραφῆτε συνδρομηταὶ ἐν τῇ ἐφημερίδῃ τῆς πατρίδος μᾶς καὶ ὑποστηρίξατέ τὴν μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς συνδρομῆς σας.

ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Ὁ κ. Πολύβιος Κρυωνᾶ Μακρίδης καὶ ἡ δ. Κίτσα Παρασκευᾶ ἔδωσαν ἀρραβῶνα. Συγχαίρομεν θερμὰ καὶ εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Γάμοι:

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Νικολαΐδης καὶ ἡ δ. Νεραντζοῦλα Κρυωνᾶ Μακρίδης ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν. Εὐχόμεθα βίον εὐτυχισμένον.

— Κατάταξις:

Φθάσας εἰς στρατεύσιμον ἡλικίαν, κατετάγη εἰς τὰς τάξεις τῶν κληρωτῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας καὶ ἀπεστάλη εἰς Μερσίνα ὁ νεαρὸς Χριστόδουλος Κ. Σταματιάδης. Εὐχόμεθα καλὴν ἐπάνοδον.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΣΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως καὶ ἡ δᾶσις τοῦ Προικοννησιακοῦ Συνδέσμου

ΕΤΗ 1937 - 1940 ΠΡΟΕΔΡΙΑ Κ. ΖΑΝΝΗ Α. ΛΕΟΝΤΑΡΗ
Η ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟΝ ΤΟΥ 1937

ΣΚΙΤΣΑ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Συνεχίζοντες τὰ τῆ δράσεως τοῦ «Προικοννησιακοῦ Συνδέσμου» κατὰ τὰ ἔτη 1937—1940 (Προεδρία κ. Ζαννῆ Λεονταρῆ), ὡς πρῶτον ἔργον τοῦ Γ' Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀνεφέραμεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον μας τὰ τῆς ὁργανώσεως τῆς μεγάλης χοροεσπερίδος, δοθείσης τὴν 6 ν Μαρτίου 1937 εἰς τὸ «Φουαγιέ» τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς. Διὰ τὴν χοροεσπερίδα ἐκείνην, ἡ ὁποία ἀφῆκεν ἐποχὴν εἰς τὰ χρονικά τοῦ πατριωτικοῦ μας Σωμοτέιου, πολλὰ ἐπαινετικά ἐγράφησαν ἀπὸ τὸν Πειραιῶν καὶ Ἀθηναίων ἡμερησίων τύπων, διὰ τὴν ἀρίστην ὁργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς, μίᾳ δὲ πλήρῃ περιγραφῇ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐν Χαλκίδι ἐκδιδομένην τότε πατριωτικὴν μας ἔφημερίδα «Μικρασιατικὴ», τὸ κείμενον τῆς ὁποίας δημοσιεύομεν κατωτέρω:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 15 Μαρτίου (τοῦ ἀνταπεκρίτου μας).— Χωρὶς διαταγμὸς μπορεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι ὁ περισσώτερον ὁργανωμένον χορὸς τῆς ἐφετεινῆς χορευτικῆς περιόδου διὰ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς ὑπῆρξεν ὁ χορὸς τοῦ Συνδέσμου μας, πού ἐδόθη τὸ προπαραελθὸν Σάββατον εἰς τὸ «Φουαγιέ» τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ ὁ ὁποῖος ἐσημείωσε θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ταύτη δὲν συνίστατο μόνον εἰς τὸ ὅτι καὶ αἱ δύο αἰθούσαι τοῦ «Φουαγιέ» ἐπλημύρισαν μὲ ἀφθονὴν ὠραικοσομικὴ κομψότητα πού σοῦ θύμιζεν ἀναπαραστάσεις παριζιάνικων σκίτων τοῦ «Σαλόν», ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸ ὅτι συνεκράτησεν ὅλον τὸν κόσμον ὡς τὸ πρῶτ, μαγνητισμένον ἀπὸ τὸ ἀφθαστὸ κέφι τῆς ἀτμοσφαιράς, πού δὲν ἔλλειψε οὔτε στιγμὴ ἀπ' τὴς αἰθούσας.

Ἐνα γκρούπ νεαρῶν, μὲ μαύρα βελούδινα Ἰσπανιόλικα κοστούμια, γαρνιρισμένα μὲ ἀργυρὰ σιρίτια καὶ χρυσὰ κομπιά, μερικὲς ἄλλες ὠραίες ἀποκρητάικες ἀμφιέσεις καὶ ὁ θαυμάσιος καλοβαλμένος μὲ πολὺ ἀκριβὸ γούστο διάκοσμος τῆς μεγάλης αἰθούσας, πού μὲ τὴσιν μεγάλην προθυμίᾳ ἐφιλοτέχνησε ὁ λαμπρὸς σκηνοθέτης τοῦ Βασιλικοῦ μας Θεάτρου συμπατριώτης κ. Κλεόβουλος Σ. Κλώνης, ὑπενθόμιζαν τὴν παρουσίαν τοῦ καρναβαλιοῦ στίς σάλλας.

Στὴν ἐκθαμβωτικὴ λάμψι τῶν πολυφώτων ἀκτινοβολούσαν τὰ «μπίτσου» τῶν κυριῶν καὶ τῶν δεσποινίδων καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα μεθοῦσε ἀπὸ τὰ ἐκλεκτὰ ἀρώματα.

Τοὺς προσερχομένους ἐδεξίετο ὁ ἀξιαγάπητος εἰς ὅλους τοὺς συμπατριώτας καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Πειραιϊκὴν κοινωνίαν Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Ζαννῆς Ἀλεονταρῆς μετὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Βασιλείου Ἰωαννίδη, τοῦ Γραμματέως κ. Λαζάρου Γκιώνη, καὶ τῶν Συμβούλων κ. κ. Νικολάου Λαμπαδαρίδη καὶ Εὐαγγέλου Κομνηνοῦ.

Ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὁ Ταμίας τοῦ Συνδέσμου κ. Τάκης Χαλβατζῆς.

Ἡ παρουσία εἰς τὴν χοροεσπερίδα τοῦ γηραιοῦ καὶ σοφοῦ συμπατριώτου μας διδασκάλου κ. Σπυρίδωνος Νεστορίδη, ἄλλοτε διευθυντοῦ τῶν εἰς τὴν ἀλησμόνητον Πατριδὰς Κυριακίδων Ἐκπαιδευτηρίων καὶ νῦν ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου, ἡ παρουσία τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου ἐφοπλιστοῦ κ. Περιάνθου Κυριακίδου, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Τέκνου τῆς Προικοννήσου καὶ πρῶτου ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας ἀειμνήστου Νικολάου Γ. Κυριακίδου, ἡ παρουσία τοῦ ἐφοπλιστοῦ κ. Λαίμου, καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Πειραιϊκῆς καὶ Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ὑπῆρξε μίᾳ ἐμπράγματος πρὸς τὸν Σύνδεσμον ἐκτίμησις καὶ μίᾳ ἐπιπλέον ἠθικῇ ἀναπτέρωσι διὰ τὴν συνέχισιν καὶ ὁλοκληρώσιν τοῦ λαμπροῦ προγράμματός του. Ἄλλὰ καὶ τὸ Διπλωματικὸν Σώμα δὲν ἔλλειψεν ἀπὸ τὸν χορὸν μας. Ὁ κ. Γεράκης, τοῦ γκρούπ τοῦ κ. Κυριακίδου, ἀντιπροσώπευσεν ἐπαξίως τούτο.

Τὸ κέφι πού «προσεκλήθη» κ' αὐτὸ ἐπισημῶς εἰς τὴν χοροεσπερίδα μας, καὶ πού «προσηλθε» μετὰ τῶν πρῶτων, δὲν ἀπουσίασεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπ' τὴς αἰθούσας καὶ δὲν ἔφυγε παρὰ μόνον τὸ πρῶτ μὲ τὸ τελευταῖον γκρούπ τῶν χορευτῶν.

Ἡ ἐμπνευσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἐφέτος εἰς τὸν χορὸν τοῦ Συνδέσμου μας ὡς «ἀτραξιὸν» ἕνα γκρούπ κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἐνδεδυμένων μὲ πολυτελέστατες ἀτλαζωτὲς καὶ μεταξωτὲς Προικοννησιακὰς ἐνδυμασίας (βράκες καὶ φουστάνια) πού ἐχόρευσαν τοὺς Προικοννησιακοὺς χοροὺς μὲ ἐπι κεφαλῆς τὸν κ. Νικολάου Λαμπαδαρίδην ἐπίσης βρακοφοροῦντα, ὑπῆρξε θαυμασία καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπέροχης. Ἄλλὰ καὶ τὸ ζεῦγος τῶν χορευτῶν πού ἐχόρευσε τοὺς Σπανιόλικους καὶ Κοζάκιους χοροὺς, ἔδωσε μίᾳ πολὺ καλῇ «ἀτραξιὸν» καὶ ἐποικίλλε ἀρκετὴ ὥρα τὸ πρόγραμμα τῆς βραδυᾶς.

Ἀναμνηστικὴ φωτογραφία ἀπὸ τὴν μεγάλη Χοροεσπερίδα τοῦ Προικοννησιακοῦ Συνδέσμου στὸ «Φουαγιέ» τοῦ Δημοτ. Θεάτρου Πειραιῶς, στίς 10 Μαρτίου 1937.—Τὸ «γκρούπ» τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων πού πόρευαν τὴν ἀξιοπρεπὴ ἐκείνη βραδυὰ τοῦς χοροὺς τῆς Πατριδᾶς μας, ντυμένες τὴς τοπικῆς μας φορεσιᾶς.— Στὴ φωτογραφία διακρίνονται κατὰ σειρὰν, ἀπ' ἄριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ: Καθημενὲς αἱ δεσποινίδες Ἀθηνᾶ Κ. Παπαδόπουλου, Κατίνα Κολοβῶ (Κα Λιβανῶ) καὶ Καίτη Π. Ταυλαρίδου (Κα Νίκα). Ὁρθίος ἡ κ. Σοφία Β. Ἰωαννίδου, αἱ θύνιδες Κική Σ. Λαμπαδαρίδου (Κα Γαϊώνη), Ἐλένη Φωτιάδου (Κα), Εὐδοκία Μ. Χαλβατζῆ, Τούλα Πουλιῆ, Κλεοπάτρα Σακιδου (Κα Κυριακίδου), Τούλα Νικολαίδου, Βέττα Βαλ. Τάσσου (Κα Τσανάκη) Βάσω Καμινῆ, καὶ ἡ κ. Θέκλα Σ. Θωμαΐδου. Στὸ μέσον ὁ ἐμφυχατῆς τῆς χοροεσπερίδος καὶ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου (τότε καὶ σήμερα) κ. Ζαννῆς Λεονταρῆς καὶ ὁ κ. Ν. Λαμπαδαρίδης ντυμένον τὴν ἀνδρική τοπικὴ μας φορεσίαν.

Εἶναι δωδεκάτη νυκτερίνη.

Τὸ κέφι πού ἐπικρατεῖ σ' ὅλα τὰ τραπεζάκια, μὲ τὴν διανομὴν τῶν ἐκλεκτῶν κοιτιγῶν, φθάνει στὸ «ζενίθ» του καὶ τὸ παρκέτ τῆς πίστας τριζοβολᾷ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τῶν ζευγαριῶν πού χορεύουν.

Τὸ ἄλκο ρουμπίνι γιὰ ἑλληνὴ μιά φορά κυλάει «εὐγενικά» ἀπ' τὴς μπουτιλιῆς μῆσα στὰ κύπελα, ἐνῶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ὀρχήστρας ἀκούονται οἱ τελευταῖοι στίχοι τοῦ ταγκὸ πού χορεύεται:

Ν' ἀγαπᾶς καὶ νὰ μὴν ἀγαπιέσαι
τὶ καὶ μὸς, τὶ καὶ μὸς!...
Νὰ πονᾶς κ' ἀπὸ ζήλεια νὰ χτυπιέσαι
τὶ καὶ μὸς, τὶ καὶ μὸς!...

Πάθει ἡ μουσικὴ καὶ ἐνῶ οἱ χορευταὶ ἀποσύρουν-

ται εἰς τὰς θέσεις τῶν διὰ ν' ἀνανεώσουν τὰς δυνάμεις τῶν, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Βασ. Ἰωαννίδης ἀναγγέλλει τὴν πρώτη «ἀτραξιὸν» τῆς βραδυᾶς.

Στοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς πού ξανάρχισε νὰ παιζῆ, ἕνα ζεῦγος χορευτῶν, ἐμφανίζεται ντυμένον μὲ σπανιόλικα κοστούμια, γιὰ νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ τὴν πραγματικὰ ὑπέροχον χορευτικὴν του τέχνην πάνω σ' ἕνα σπανιόλικον ταγκὸ, γεμάτο λατρεία καὶ ἀγριότητα, γεμάτο ἀγάπη καὶ μῖσος.

Τὸ ζεῦγος πότε σφιχταγκαλιασμένον χορεύει μὲ μίᾳ μεγάλῃ μυστικοπάθειᾳ πού τὴν κάμουν ἀκόμη μεγαλύτεροι οἱ ἐναλλασσόμενοι χρωματισμοὶ τοῦ ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν ὅην σελίδα

Τοῦ Τζορμπατζῆ τ' ἀγγόνια

Ἐφτά χρονῶ τὸ μικρὸ καὶ ἐννιά τὸ μεγάλο, ἦταν τὰ δυὸ ἀδερφάκια, δταν ἦσαν διαταγῇ ἀπὸ τὸν πατέρα τους νὰ πάνε στερητὰς ἀπ' τὴν Γαλλίαν στὸν Μαρμαρᾶ, στὸν παπποῦ τους τὸν Τσορμπατζῆ. Ἐξυπνα καὶ θαρρετὰ καθὼς ἦταν, ὅπως ὅλα τὰ Γαλλιητάκια, φέρανε ἀμέσως στὸ νοῦ τους τὸ κουντρούδια πού θὰ εἶχε στὸ κελαιρικὸ ὁ παπποῦ, τὰ καρύδια, τὴς συκομαγίδες, καὶ ζώσους ἀμέσως στὰ πόδια τους φτερά. Ἀρκεῖ νὰ διασχίζαν τὸ Τσαῖρι, νὰ παίρνανε τὸν ἀνήφορο καὶ νὰ φράζονταν πίσω ἀπὸ τὴ ράχι τους ἢ Ἀγένησος. Ἀπ' τὸ Μέλημα καὶ τὴν Παγιαῖα τῆ Στυλαρινῆ, καὶ ἔπειτα ὁ Βόσκος καὶ ἡ Κερασιά, νὰ ὁ Κωλιάς.

Πετοῦμενα πουλιά, ἔπειτα ἀπὸ μιάμιση ὥρα μαζεύσανε τὴς φτεροῦγες τους καὶ στριμύχησαν σὲ μίαν ἀκρὴ στὴν πατρογονικὴ φωλιά.

Ὁ παπποῦς ἔλειπε ἀπὸ τὸ σπιτι, ἦτανε σι' ἀργαστήρι καὶ μὲ τὰ ἄλλα ἀγγόνια πού ἦσαν μαζεμένα ἐκεῖ καὶ

χοροπηθούσανε, γίνονταν χάλασμὸς κόσμου. Μὰ δταν ἦρθαν τὰ δυὸ μισαφιράκια, μίᾳ παρᾶξενη σιωπῇ ἀπλώθηκε, παῦσαν οἱ φωνῆς καὶ τὰ γέλια καὶ ὅλα τὰ μάτια πέσανε ἐπάνω στὰ μαύρα πουκαμιά καὶ τῶν παιδιῶν. Καὶ ξεῦρετε τί θὰ πῆ γιὰ κείνα τὰ χρόνια μαῦρο πουκάμισο καὶ μαῦρος μπερδεῖς στὰ παρᾶθουρα. Εἶχαν χάσει τὴ μάννα τους.

Πρῶτη φροντίδα τῆς γαλιᾶς τους ἦταν νὰ τὰ στρώσῃ τραπέζι καὶ μόλις τὴν πατώσανε, πρόβαλε ὁ παπποῦς μὲ τὰ σαλβάρια καὶ τὴν πατατοῦκα, κρατώντας σὲ ἕνα χέρι ραβδί καὶ σὲ ἄλλο κομπολόγι. Ἀφοῦ τὰ χάρειψε στὴν ἀγκαλιά του στοργικὰ καὶ τοῦ φίλησαν τὸ χέρι, δῖντε, τὰ λέγει, πάν' τε πλόν' τε τὰ ποδαράκια σας ἐδῶνὰ ἔξω στὸ γιάλο, τρίψτε τα καὶ μὲ τὸ κέραμδι, πάρτε αὐτὸ τὸ μεταλίκι, πάν' τε κούρευτῆτε, κ' ἐδῶ εἶμαι.

Ὡς πού νὰ στρίψῃ ὁ παπποῦς ἕνα τσιγᾶρο νὰ τὸ ἀνάψῃ μὲ τὴν ἴσκα καὶ τὴν τσακμακόπετρα καὶ νὰ τὸ φουμάρῃ, νὰ

τὰ πάλι τὰ δυὸ ἀητόπουλα ἀντίκρου του. Τὶ ἔν ὁ ὄρισμὸς σας, τὰ ρωτᾷ. Μᾶς εἶπε ὁ πατέρας μας, πέντε μετζίτσια καὶ δέκα ψωμιά.

Τὰ καμίνια τῆς Γαλλίμης, ἡ ἀσβεστοῦ, τὰ κλαδιά, οἱ ἐργάτες, περᾶσαν ἀμέσως ἀπ' τὸ νοῦ τοῦ πολυπειρονοικοκύρη, πού κυβερνοῦσε σαράντα χρόνια τώρα τὴ χώρα μὲ τὸ μυαλὸ του, κρέμασε σὲ ἕνα παιδιὸ μὲ τὸ λαίμω μίᾳ σακκούλα μὲ τὰ ἀσημένια, φέρτωσε στὴ ραχοῦλα τους καὶ ἀπὸ ἕνα τουρβᾶ ψωμιά, καί... δρόμο.

Ἡ σπουδὴ τοῦ πατέρα νὰ βλέπῃ τὸν γιὸ τοῦ ἀσπροπρόσωπο, τὸν ἔκανε νὰ ξεχνᾷ κατὶ ἄλλα πράγματα. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀντελήφθησαν τὰ δυὸ μικρὰ δταν βρέθησαν στὰ μισὰ τοῦ δρόμου φορτωμένοι μὲ ψωμιά καὶ τὰ ἔπιασε... ἡ πείνα.

—Βλέπεις στὸ μάτι σου καμμιὰ κουμαριά νὰ κοκκινίξῃ; ρωτᾷ ὁ μικρὸς τὸν μεγάλο, γιατί ἦταν ὁ καιρὸς φθινόπωρο. Μὰ οὔτε στὰ τριγημένα ἀμπέλια οἱ γαῖτες εἶχαν ἀφήσει

τσαμπί. —Βλέπεις σὲ καμμιὰ σουκιά κανένα κίτρινο σῦκο;

Δὲν ἤθελαν νὰ πειράξουν τὰ ψωμιά καὶ ὅσο προχωροῦσε τὸ βράδυ, ἔτσι ἔτσι πεινάει. Καὶ ἡ πείνα τέχνας κατεργάζεται. Καὶ ἐνῶ ἀκόμα βλέπανε τὸν Πάτσου οὐρανὸν πελώριον κοῦρκο παραγεμιστὸν μὲ ἀρμενίξῃ ἐπάνω στὴ θάλασσα, ἦλθεν ἡ ἐμπνευσις στὸν μεγάλο. Βγάζει ἕνα ψωμί ἀπ' τὸν τουρβᾶ καὶ τὸ βάζει μπροστά του.

—Διές το, λέγει στὸν μικρὸ. Ἐτσι φουσκωτὸ πού εἶναι δὲν μοιάζει τὸν κάβο μας τὸ Σταυρὶ πόχαμε τὰ καμίνια; Ἐτσι δὲν μῆγγουν τὸν λωστὸ γιὰ ν' ἀνοίξουν φουρνέλο; Καὶ μῆγγει τὸν λιχανὸ στὸ πλευρὸ τοῦ ψωμιοῦ καὶ τὸν στριφογυρίζει καὶ βγάζει μὲ τρόπο ὅλη τὴν ψύχα καὶ τρώνε καὶ οἱ δυὸ τους ὅσο πού ψυχόπιασαν.

Ὅταν παρέδωσε τὰ ψωμιά ἀκέραια ὁ μελλοντικὸς μεγαλοβιομήχανος ἀσβεστοποιός, εἶχεν ἦδη μίαν ἰδέαν ἀπὸ τὴς ἱκανότητές του. Θ. Σ. ΓΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

Το πλέον εξαιρετικόν Ξενοδοχείον ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Δυο βήματα από το Κεντρικόν Πάρκον της Ν. Υόρκης... Ό εις αυτό εύρισκόμενος απολαμβάνει απόψεις καθ' όλας τας κατευθύνσεις. Δυο λεπτά από την 5ην Λεωφόρον, όπου τα καταστήματα της μόδας, τα θέατρα και το Κολίτζουμ. Έγκλιματισμένος αερισμός, τηλεόρασις και όλες οι άνέσεις μιās Εύρωπαϊκῆς φιλοξενείας και εξυπηρέτησεως.

ST. MORITZ

ON - THE - PARK - 50 CENTRAL PARK SOUTH

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: **ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΓΡ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ** (CHARLES TAYLOR)

Όμογενείς έκ διαφόρων χωρών και πόλεων, καταλύσαντες εις τὸ Ξενοδοχείον "ΣΑΙΝΤ ΜΟΡΙΤΖ," κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1960

Προερχόμενοι: Έξ Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Λιάτης. Έξ Μόντρεαλ Κανσά κυρία Κ. Σπηλιόπουλου. Έξ Γόρμστερ Μασαχουσέτης κ. και κ. Λεξ. Κοτσιδῆ. Έξ Σάουθπρικτ Μασαχουσέτης κ. Δημ. Καλτσιῆ. Έξ Ζα

μάικα Πλέινς Μασαχουσέτης Έπίσκοπος κ. Ἀθηναγόρας. Έξ Λός Ἀντζελες Καλλιφορνίας Έπίσκοπος κ. Δημήτριος. Έξ Κανόγκα Καλλιφορνίας κ. Ἁγις Μιχαλάκης. Έξ Σακραμέντο Καλλιφορνίας κυρία Η.

Πάππας, κ. Μαίρη και κ. Νικόλαος Σαίτης. Έξ Κανόγκα Πάρκ Καλλιφορνίας κ. Α. Μιχαλάκης. Έξ Μάντζεστερ Νιού Χαμπαχέρ κ. Ἰωάννης Ντένος. Έξ Μπούφαλο Ν. Υ. Αἰθαισιώτατος κ. Ἰωάν. Ε. Πάλλας. Έξ

Νέας Υόρκης Έπίσκοπος κ. Πολυευκτος. Έξ Ουάσιγκτον Νίστρικτ δβ Κολάμπια Αἰθεο. κ. Ι. Γ. Καλάνης. Έξ Βαλτιμόρης Μέριλανδ κ. Έμ Χονδρούλης. Έξ Σαίντ Λούης Μισσοούρι κ. Σταμ Νάκος. Έξ Σικάγο Ἰλ-

λινόις κ. και κ. Π. Κόντου, κυρία Μαίρη Πρίσκου. Έξ Μπέρου Ἰλ-λινόις κ. και κ. Ἁλεξ. Καλαμάρα. Έξ Μαντελέν Ἰλλινόις κ. Μ. Κρέλιας. Έξ Χοσστον Τέξας κ. και κ. Κουβιέλου, κ. Κοβάτσος. Έξ Ρουσβίλ-

λε Μέριλανδ κυρία Π. Ε. Μαρκίδου. Έξ Πάδερπα Μέριλανδ κ. Γεώργ. Μάνος. Έξ Ντάβιτον Όχάιο κ. Α. Σερεμέτης. Έξ Χέστερλανδ Όχάιο κ. Γεώργιος Κρούπας. Έξ Χάφιφορντ Κόννεκτικ Μπέττυ Ἀσένου.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας καὶ τὴν πρόδοον τῆς ὑπαίθρου.

Ἡ Α.Τ.Ε. διαθέτει τὸ μεγαλύτερον δίκτυον Καταστημάτων. Ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἀγρότας καὶ γενικότερον τὰ ἐπαρχιακὰ Κέντρα. Ἡ Α.Τ.Ε., συνεργαζομένη μετὰ τῶν Συνεταιρισμῶν, φθάνει εἰς τὴν τελευταίαν γωνίαν τῆς ὑπαίθρου.

Τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Α.Τ.Ε.:

- Χορηγοῦν δάνεια εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ τὰς Ὀργανώσεις τῶν.
- Διαθέτουν γεωργικὰ ἐφόδια.
- Ἐνεργοῦν ἀσφαλίσεις.
- Συγκεντρῶνουν καταθέσεις καὶ διενεργοῦν ἐμβάσματα, ἐξυπηρετοῦντα μεγάλως τὸ κοινὸν τῆς ὑπαίθρου.
- Προστατεύουν τὰς τιμὰς τῶν γεωργικῶν προϊόντων.
- Ὑποβοηθοῦν τεχνητῶς τὸν ἀγρότην.
- Ἐνισχύουν τὴν συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διενεργεῖ ἀσφαλίσεις ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ τοῦ γεωργοκτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου τῶν ἀγροτῶν. Κατὰ τῶν κινδύνων:

Χαλάξης—Θνησιμότητος μεγάλων ζῴων—Παγετοῦ—Ἀτυχημάτων ἐργασίας (τοῦ προσωπικοῦ τῶν μηχανικῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων)—Πυρός—Μεταφορῶν. Ἐπίσης ἀσφαλίζει: τὰ Σώματα ἀλιεντικῶν καὶ οὐογαλιεντικῶν σκαφῶν.

ΑΠΟΘΕΜΑΤ. ΚΕΦΑΛΑΙΑ Δρχ. 66.893 644

30 ἔτη δημιουργικῆς καὶ κοινωφελούς ἐργασίας

Τὸ μεγαλύτερον
νέωτερον
ταχύτερον
Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνιον

"Ολυμπία"

25.000 ΤΟΝΝΩΝ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΙΣ 1953 ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΑΩΝ

Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

GREEK LINE

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ

Θὰ γνωρίζετε βέβαια ὅτι τὸ «Μαρμαρινὰ Νέα», ὡς τοπικὴ ἐφημερίδα ποὺ δὲν πολιτεύεται, δὲν ἔχουν καμμιά ἀπολόγως ἐνίσχυση ἀπὸ κόμμα ἢ ὀργάνωσι. Γιὰ νὰ ἀντεπεξέλθουν λοιπὸν στὰ ἔξοδά των, στηρίζονται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον στὶς συνδρομὲς τῶν συνδρομητῶν των.

ΕΣΥ ΕΣΤΕΙΛΕΣ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ; Ἐάν ὄχι, φρόντισε γὰ τὴν στείλῃς. Ἐταὶ εὐκολόνεες ἕνα δόσολον ἔργον καὶ ἐνισχύεις μιὰ πολὺ φέλιμη πατριωτικὴ μας προσπάθεια

Πατριῶτες,

Γιὰ κάθε ἔντυπο ποὺ σὰς χρειάζεται — ἀγγελτήρια γάμων, βαπτίσεων, κλπ. — ν' ἀπευθύνεσθε στὸ μοναδικὸ πατριωτικὸ μας καλλιτεχνικὸ τυπογραφεῖο

ΤΑΚΗ ΜΙΧ. ΧΑΛΒΑΤΖΗ
Νοταρᾶ 47 - Πειραιεὺς
—Τηλεφ. 43.579—

ἀνακαινισθὲν τελευταίως ὀλοσχερῶς με ἀυτόματα μηχανήματα, δέχεται παραγγελίες γιὰ κάθε εἶδος ἔντυπο.

Τηλεφωνήσατέ μας στὸν ἀριθμὸ 43.579 γιὰ ὅτι θέλετε καὶ εἰμεθα πάντοτε σὴν διάθεσί σας γὰ σὰς ἐξυπηρετήσομε.

“ Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ ”

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΥΡΟΣ - ΘΑΛΑΣΣΗΣ - ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Φραγκλίνου Ρουζβελτ (Ἀκαδημίας) ἀριθ. 41 — Τηλέφωνα: 34.731 — 20.088

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΗΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΑΦΘΟΝΗΣ

Αντίγραφον εκ του πρωτοτύπου

Ο Προικοννήσον Ίγνάτιος επιβεβαίωσι :

Κύρια Ίησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ο έν Κανά της Γαλιλαίας τιμιον ανάδειξας τον Γόμον αυτόν, ελόγησον και το παρόν συνοικέσιον διά πρεσβειών της Πανενδόξου σου Μητρός και πάντων των Άγιων Άμην.

Οι υποφαινόμενοι, σήμερον, εϋδοκησάσης της Θείας Προνοίας, δίδομεν εις Γάμον την φιλάτην μας θυγατέραν ονόματι Χαδεμένην, εις τον ήγαπτόν μας Γαμβρόν Τρύφωναν Γεωργίου εκ Παλατίου, και δίδομεν εις αυτούς την προίκαν και μεριδίον τους, από τα πατρικά των και μητρικά πράγματα, κινητά και άκίνητα: Έν πρώτοις δίδομεν εις αυτούς την εσχάν μας και μίαν Άγιαν εικόνα της Θεοτόκου, στρώματα τέσσαρα, τα δύο ένδυμένα με μαλλιον, τα δύο άδεια, έφαπλώματα τρία με τα καπλατίκια των, σεντόνια πέντε, προσκέφαλα δέκα έννάς, τα δύοδεκα λόγωμα, τα δύο δίμητα, και έν ταγιαμάν, φωρεσιές όδες δύοδεκα, αι έξ μεταξωτάι, μία χρυσοποικίλη, αι δέ μεριαι και πασαδένια, υποκάμησα εικοσι έξ, γούσαν μίαν και δύο κοντογούσια, δύο λιμπατέδες, το έν άτλαζένιον, το δε έτερον μερινόν, μπόγους όκτώ, μεσάλια έξήντα και μεσαλάκια δέκα, μακρομέσαλι τρία, έτερα δε μαζήλάρια δέκα, άτλαζένια και άλλα είδη, έν σενταούκιον, δέκα τζεβρέδες και δέκα μανδήλια, δύο ζευγάρια κάλτσες μεταξωτές, έν σινιόν και πέντε σαχάνια και καπάκια των, έν τέντζεριν, έν λεγενοβρικον, έν μουσαμάν, και μίαν βαρέλαν έβρομύκοντα μετρών.

Ως τραγωμερίδια τους παραχωρεί ο πενθερός εις τον Γαμβρόν τα ακόλουθα: το ήμισυ όσπιτιον με το πλησίον κείμενον μαγαζι άξίας λιρών όθωμανικων έξήκοντα αριθ. 60 τα δύο, το άμπέλιον εκ κείμενον πλησίον του Άγγελή Καφφετζή, άξίας λιρών δέκα αριθ. 10, και τον Ίμπαξέν, κείμενον όπισθεν του Άθανασίου Τριλή και πλησίον του Νικολάου Χ' Άλεξάνδρου, με έλαιόδενδρα τέσσαρα και μίαν μαύρην συκαμιάν, λιρών 5, και το στασίδιον, το πλησίον εις το καπετάν Νικολάκη, πρώτης θέσεως, μέρος δεξιόν, άξίας λιρών ένδεκα (11) και μίαν άλυσοσίδαν του λαμπού άξίας λιρών δέκα 10, και τίν άμπλότοπον εις μεγάλην πλάκαν άξίας λιρών έξ, αρ. 6.

Ο δε γαμβρός, κύριος Τρύφων, υποχρεήτε να διατηρήση πενθερόν και πενθεράν, τα προς του ζειν αναγκαία, και γηροκομηση αυτούς, και τα μετά θάνατον Χριστιανικά χρέη. Διό και προς ασφάλειαν άμφοτέρων των μερών έγγένετο το παρόν έπίσημον και έμμάρτυρον έγγραφον και επικυρώθη παρά των ίδιων και τιμιών προκρίτων όπως χρησιμεύση έν καιρώ θέοντι.

Κ. Καριοφίλης

Κατ' αίτησίη της Μαριωρής Καριοφίλου υπογράφω.

Κ. Δημητριάδης

Σουσαάνα Καριοφίλου

Οι μάρτυρες

Ε. Εϋστρατίου

Κ. Δημητριάδης διδάσκαλος

Ο γράψας Άρχιερατικός Έπίτροπος Οικονόμος Π' Έγγίνιος υποβεβαίω

Ο Δήμαρχος Παναγιώτης Π. Μουσιούς (;) παρόν

Table with 2 columns: Description of items and their value in Liras. Includes items like gold jewelry, clothing, and household goods.

Σύνολον δωρεάς λίραι 259

Έν Άφθόνη τη 26 Ίανουαρίου 1892 Ο γαμβρός

Τρύφων Γεωργίου

Οι μάρτυρες: Ε. Εϋστρατίου, Κ. Δημητριάδης Ο Δήμαρχος της Χώρας: Παναγιώτης Π. Μουσιούς (;) παρόν.

Επικυρωται έν Παλατίοις τη 8 Φεβρουρίου 1892 Ο Άρχιερ. Έπίτροπος: Οικονόμος Π' Σταυρής Αναγνώστης Χ' Ταυλαρίου, Κ. Χ' Ταυλαρίου, Δ. Χ' Πρωτοφάντης, Χ' Λαζαράς Χ' Ταυλαρίου, Λαζαράς Πολιτάκης, Π. Χ' Ταυλαρίου ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ: Το έν τή παρόντι έγγραφω ήμισυ όσπίτιον, έν μαγαζιον, εις μαχασιές και άμπλότοπος μετεββάσθησαν εκ' ονόματι του Τρύφωνος Γεωργίου διά τακτικόν όπ' άριθ. Πρωτ. 17 και ήμερ. 26 Ίουλίου 1906 Ο Γραμματέας Δ. ΒΕΒΒΗΣ

(Γιά την αντίγραφή εκ του πρωτοτύπου ΝΙΚ. ΛΑΜ.)

Μαριωρά ΠΕΝΘΗ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

—Δημοσθένης Δουζόγλου

Εις ηλικίαν 78 ετών απέθανε την 21ην Μαρτίεως το Καρακάς της Βενεζουέλας, όπου από 10ετίας περίπου ήτο έγκατεστημένος, ο πολύ καλός και άγαπητός εις όλους συμπατριώτης μας εκ Πραστειού του Μαρμαρά Δημοσθένης Δουζόγλου, γαμβρός επ' άδελφή των επίσης εκ Πραστειού καταγομένων πολύ καλών και άγαπητών συμπατριωτών μας άδελφών Άντωνιάδην.

Ο μεταστάν άνεχώρησεν εκ της πατρίδος του νέος την ηλικίαν έγκατασταθείς εις Κωνσταντζαν της Ρουμανίας, όπου ήσυχολήθη έπιτυχώς με το έμποριον, καταλαβών έξέχουσαν θέσιν έν μέσω του έμπορικού κόσμου και της κοινωνίας της Κωνσταντζης.

Μετά τον τελευταίον παγκόσμιον πόλεμον, λόγω της έπικρατούσης έκει άνωμάλου καταστάσεως, ήναγκάσθη να έγκαταλείψη μετά της οικογενείας του την Ρουμανίαν και μετά βραχείαν διαμονήν εις Ελλάδα, να αναχωρήση εις Βενεζουέλαν, όπου ήσαν έγκατεστημένοι και λαμπρώς έπροόδευον οι υιοί του.

Άντηρ έντιμος, οικογενειάρχης έξαιρέτος και θερμός πατριώτης, ο άξέχαστος Δημοσθένης, άπήλασε του κόσμου τουτου εϋτυχής και υπερήφανος διότι άφήκεν υιούς άνταξίους του, με μόνην ίσως την πικρίαν ότι απέθανε και έτάφη μακράν της Πατρίδος του, την όποιαν ύπερηγάπα και ήτο καθ' όλον τον βίον του πονεμένος νοσταλγός.

Εϋχόμενοι όπως ο Κύριος αναπαύση έν σκηναις δικαίων την ψυχήν του καλού συμπατριώτου μας, διαβιβάζομεν εις την οικογένειάν του και λοιπούς οικείους και συγγενείς του τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Συλλυπητήρια

Βαθύτατα συγκλημένοι εκ της θλιβεράς είδήσεως του θανάτου του πολυαγαπημένου μας γαμβρού Δημοσθένη Δουζόγλου, έπισυμβάντα την 21)3)60 έν Βενεζουέλα, διαβιβάζομεν προς την οικογένειάν του τα πλέον θερμά και έγκάρδια συλλυπητήρια μας εϋχόμενοι την έξ Ύψους παρηγορίαν, την δε μνήμη του άγαπητού μας Δημοσθένη αιώνα.

Οικογένεια Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ Ν. Ίωνία

—Βασίλειος Μαμάκος

Εις ηλικίαν 90 ετών άνεπαύθη έν Κυρίω εις Πίτσμπουργκ της Πενσυλβανίας, όπου από 50 ετίας και πλέον ήτο έγκατεστημένος ο καλός συμπατριώτης εκ Παλατίου του Μαρμαρά Βασίλειος Μαμάκος. Την κηδείαν του παρηκολούθησαν όλοι οι έν Πίτσμπουργκ και τα περίεξ έγκατεστημένοι συμπατριώται. Τους οικείους και συγγενείς του θερμώς συλλυπούμεθα.

—Νικόλαος Δαδικός

Απέθανε τον παρελθόντα μήνα ένταύθα και με βαρύτατον πένθος και θρήνον της συζύγου, των τέκνων, των συγγενών και φίλων, έναπετέθη εις την τελευταίαν αυτού κατοικίαν ο γνωστός συμπατριώτης πλοίαρχος του Έμπορικού Ναυτικού Νικόλαος Δαδικός, καταγομένος εκ Άφθόνης του Μαρμαρά.

Η κηδεία του έγγένετο μεγαλοπρεπεία με συμμετοχήν πλήθους κόσμου συμπατριωτών, οι όποιοι άγαπούσαν και εκτίμοσαν πολύ τον μεταστάντα διά το εϋγενή ψυχικά του χαρίσματα, τον θερμόν πατριωτισμόν του και την άφοσίωσίν του προς την οικογένειάν του, τους φίλους και τους γνωστούς του.

Πρός τους οικείους και συγγενείς του διαβιβάζομεν τα θερμά μας συλλυπητήρια.

—Ίδομενεύς Κελαϊδίτης

Πλήρης ήμερών παρέδωκεν έν Χαλκίδι, εις χείρας του Παντοδυναμού Θεού την χριστιανικήν και ένάρετον αυτού ψυχήν ο εκλεκτός της παλαιάς Άρτάκης αρχών και έξαιρέτος συμπατριώτης Ίδομενεύς Νικ. Κελαϊδίτης.

Η κηδεία του έγγένετο μετά πάσης τιμής, παρεσταμένον κατά την νεκρώσιμον άκολουθίαν του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. κ. Γρηγορίου, όστις και έμίλησεν, έξάρας τας άρετάς και την δρασίν του μεταστάντος.

Η βαθυτάτη εκτίμησις και άγάπη των συμπατριωτών και γνωστών του, συνεκέντρωσε γύρω από το φέρετρόν του πλήθος κόσμου, ένσποτεθείς εις την τελευταίαν αυτού κατοικίαν με καταφανή λύπην και συγκινήσιν πάντων.

Την σύζυγον, τα τέκνα και λοιπούς οικείους και συγγενείς του θερμώς συλλυπούμεθα.

—Λάζαρος Ζ. Μαμάκης

Απεβίωσε κατόπιν βραχείας άσθενείας και έκηδέυθη με κλαυθμούς και δάκρυα εις την Άγιαν Εϋφημίαν Χαλκηδόνας την 16ην Μαρτίου όγδοηκοτούτης ο εκ Πασαλιμανίου Λάζαρος Ζαρίφης Μαμάκης, συνηθισμένος δότης του Σιδηροδρομικού Σταθμού Χαϊδάρ Πασά.

Πρώτη η Γενική Διεύθυνσις Σιδηροδρομικών έσπευσε να συλλυπηθή την βαρυνεμένην χήραν κυρίαν Κρυστάλλω και την πενθούσαν οικογένειαν, η όποία πενθεί επίσης από έπταετίας τον υιόν Χρήστον, καταλείψαντα και τουτον χήσαν και δύο όρφανά. Άπασα δε η Προικοννησιακή παροικία προσήληθεν εις την κηδείαν.

—Φωτεινή Λάζογλου

Εις ηλικίαν 92 ετών άνεβίωσε την 7ην Μαρτίου και έκηδέυθη εις Ν. Μαρμαράν η σεβαστή γερόντισσα Φωτεινή σύζυγος Άντωνίου Λάζογλου. Τους υιούς των Μιχαήλ και Παναγιώτην θερμώς συλλυπούμεθα.

—Άντώνιος Ν. Μάγκος

Άγγέλλεται εκ Κωνσταντινουπόλεως ο θάνατος του εκεί καλώς έγκατεστημένου εκ του γκαριού Σκουπειά Άντωνίου Ν. Μάγκου, ιδιοκτήτου μεγάλου παντοπωλείου έν Παλατά.

Η κηδεία του έγγένετο με καταφανή θλίψιν εις την Άγιαν Τριάδα Σταυροδρομίου και ο ένταφιασμός του εις το Σισλή την 15.3.1960.

Την σύζυγόν του κ. Εϋδοκίαν (το γ. Βασιλείου Ναούμ), τους υιούς, την θυγατέρα και όλους τους οικείους θερμώτατα συλλυπούμεθα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Την 6ην Μαρτίου μεγαλοπρεπείατερον έτελέσθη έν Θεσλονίκη το 40θήμερον μνημόσυνον ύπερ αναπαύσεως της ψυχής της άειμνήστου συμπατριωτισσας Έριφίλης Άθαν. Ζήση το γ. Λεοντίου Λεονταρή εκ Άφθόνης. Την έπιμνημόσυνον δέσιν παρηκολούθησε πλήθος κόσμου συμπατριωτών.

Την 6ην Μαρτίου έτελέσθη έν Ν. Μαρμαρά εις τον Ιερόν ναόν των Παμμεγίστων Ταξιαρχών το 40θήμερον μνημόσυνον της Γασσεμής Νικ. Παντελή, εκ Μαρμαρά.

Την Κυριακήν 24 Άπριλίου έτελέσθη έν τω Ιερώ ναώ της Άναστάσεως Πειραιώς το 40θήμερον μνημόσυνον ύπερ αναπαύσεως της ψυχής του εκ Άφθόνης συμπατριώτου Νικολάου Δαδικού. Την έπιμνημόσυνον δέσιν παρηκολούθησαν πολλοί συμπατριώται και άλλοι γνωστοί και φίλοι του μεταστάντος.

ΕΠΙΜΗΜΟΣΥΝΟΣ ΔΕΗΣΙΣ

Επί τη συμπληρώσει τετραετίας από του θανάτου της λατρευτής μας και άλησμονήτου συζύγου και μητρός

ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΣ ΚΟΛΛΑΡΑ

έτελέσαμεν έπιμνημόσυνον δέσιν επί του τάφου της.

Ο σύζυγος: Γεώργιος Α. Κολλάρας. Τα τέκνα: Άπόστολος και Νότα Κολλάρα, Αικατερίνη και Εϋάγγελος Μπόλαρης.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ

Εις αποκατάστασιν της ύγείας του, ο κ. Γεώργιος Σάββας, κάτοικος Ν. Παλατίων, προσέφερεν εις τον Σύλλογον Φίλων Νέων Παλατίων δραχμάς 200 ύπερ του Ίεροναού Νέων Παλατίων.

Η κ. Μαίρη Δ. Φουρτουνα το γένος Γεωργίου Σάββα, προσέφερεν εις τον Σύλλογον Φίλων Νέων Παλατίων ύπερ του Ίεροναού Νέων Παλατίων δραχμάς 300, άντι στεφάνου εις μνήμη του άποθανόντος εις Αμερικήν θείου της Στέλιου Ν. Λαμπαδαρίδη.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Στή μνήμη της λατρευτής μας Έριφίλης Ζήση

Έφυγες τόσο βίσιτικά, τόσο άπρόσμενα. Έφυγες για να μη σε νοιώσουν άνήμπορη, να μη λυπούνται για σένα, άν ή άρρώστεια σ' άφηνε άνάπηρη. Έφυγες για να μη βαρύνεις τους δικούς σου με πρόσθετες φροντίδες, κι' άς άφιέρωσες έσύ σ' εκείνους όλη σου τη ζωή.

Η άπροσδόκητη φυγή σου μας γέμισε τύψεις, τύψεις φοβερές, μη δέν κάναμε το πάν για να μπορέσουμε να σ' άρπάξουμε άπ' του Χάρου την άγκαλιά, μη, όρρωδώντας μπροστά στο φρικτό φάσμα του, δέν αγωνιστήκαμε μ' όλη μας την ψυχή, για να σε σώσουμε, Έσένα, την πάναγνη, την άσύγκριτη, που καμιά θυσία δέν σε σταματούσε προκειμένου να δώσης τη χαρά στους δικούς σου, στο περιβάλον σου. Έπιπνες μέσα σου κάθε παράπονο, άπόκρυβες κάθε στενοχώρια, κι' αυτήν άκόμη την άρρώστεια σου μη τυχόν τους λυπήσης.

Κι' έγινες έσύ θύμα της άπερίγραπτης καλωσύνης σου, του άφθαστου αλτρούσιμου σου, άγνη, άξιολάτρευτη ψυχή. Κι' άφησες σε μας τη μόνη παρηγορία να μπορέσουμε να σε φιλήσουμε νεκρή, έκδηλώνοντας, με το με ο τρόπο που μας άπέμεινε, την άπερίοριστη εκτίμησή μας, την άγάπη μας, την εϋγνωσούνη μας, μιά που δέν σ' άγκαλιάσαμε και δέν σε φιλήσαμε ζωντανή, Έσένα, που ήσουν άξια να σε φιλοϋν κάθε ώρα και κάθε στιγμή για την άξιοθαύμαστη καλωσύνη σου.

Ποιός σε ήξερε και δέν σ' εκτίμησε, ποιός σε γνώρισε και δέν πόνησε, μέχρι τα τρισβάθα της ψυχής του, για τον άδικό σου χαμό.

Πότε σοϋ δόθηκεν εϋκαιρία και δέν θυσιάστηκες για να κήνης το καλό και σ' εκείνους άκόμη που δέν ήσαν άξιοι της καλωσύνης σου.

Έδωσες άφειον άμαρτιών κ' εκεί άκόμη που δέν θάπρεπε και συχώρησες εκείνους που σε πίκραναν, γιατί πίστευες πως συχωρώντας θάφερνες στον ίσιο δρόμο αυτούς που παρεξέκλιναν, γιατί πίστευες όλο τον κόσμο καλό, όσο καλή ήσουν Έσύ.

Πώς να σε ξεχάσουμε; Ποιά δύναμη μπορεί να σβύση από μέσα μας Έσένα, τη λατρευτή μορφή σου, το πάντα πρόσχαρο πρόσωπό σου, το υπερήφανο παράστημά σου, την άδολη ψυχή σου;

Δέν θα σε ξεχάσουμε ποτέ!

Τα «Μαριωρά Νέα» είναι ο συνδετικός κρίκος των άπανταχού συμπατριωτών μας, ένισχύσατέ τα εις την πολυτίμημον αυτήν πατριωτικήν άποστολήν των.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΝΥΝ ΠΑΝΤΑ ΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙ ΦΩΤΟΣ

Υπό του Μ. Οικονόμου κ. ΣΠ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Ιερατ. Προϊσταμένου Νέας Αρτάκης

Με τη χάρι του Θεού πέρασαν αι ημέραι της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ημέραι νηστείας και προσευχής, αλλά και κατανύξεως. Εύτυχεις οι καλοί Χριστιανοί όσοι με συναίσθησι βαθεία ακόλουθησαν πιστά όσα οι άγιοι Πατέρες συνέταξαν και όμοιοι σάν πλοιάρια πέρασαν τη φουρτουνιασμένη θάλασσα που λέγεται Τεσσαρακοστή, και ήδη φθάνουν στο πολυπόθητο λιμάνι, όπου τό φώς τό άσβεστο και ή χαρά της Αναστάσεως γεμίζουν τις καρδιές από θεϊκή δύναμι και από στοργή δόλογυκεία.

Η Μεγάλη Έβδομάς Έφθασε, οι Χριστιανοί θα κατακλύσουν τούς ναούς και με συγκλονισμένα κορμιά και δάκρυα άκατάπαυστα θα δοϋν με τή ψυχικά των μάτια όλο τό δράμα του Γολγοθά.

Ο Βασιλεύς των Βασιλέων και Κύριος των Κυριούτων ως έσχατος των κακούργων προδίδεται, φυλακίζεται, καταδικάζεται εις την έσχατην των ποινών τον θάνατον, και τί θάνατον σταυρικόν.

Φορτωμένος τον βαρύν Σταυρόν, άνεβαίνει άγομαχώντας τον άνηφορικό δρόμο του Γολγοθά και σταυρώνεται εκεί επάνω από χέρια άπαισιών δημιών. Σταλαγματιά - σταλαγματιά χώνει τό Πανάγιον Αίμα Του, άργοπεθαίνοντας για τό κόσμον την άμαρτία.

Κανένα παράπονο δέν βγήκε από τή άγια χείλη Του, «ώς πρόβατον επί σφαγήν ήχη και ως άμνος άμμος, άφανος ούκ άνοίγει τό στόμα αυτού», τον Πατέρα μόνον παρακαλεί να συγχωρήσει τούς σταυρωτάς Του.

Έγκαταλειμένος από όλους και από τούς μαθητάς Του εκτός του Ιωάννη, με τη συντροφία της αγαπημένης Του Μητέρας στις τελευταίες ώρες της ζωής Του, δέν ξεχνά να την εξασφαλίσει ζστά χέρια τό ογαπημένου μαθητό Του, Γ΄ύναι, ίδου ό Υιός σου, και σ΄ Ιωάννη ίδου ή μητηρ σου. Απαράμιλλον υικόν καθήκον τέκνον προς τούς γονείς.

Παρασκευή έσπέρας, τά πάντα έτελείωσαν. Τετέλειοται Τά άγια μάτια εκλεισαν και ό Κύριος παρέδωκε τό Πνεύμα. Εύλογημένα χέρια κρυφών μαθητών του Ιωσήφ και του Νικοδήμου με θάρρος έζήτησαν από τον Πόντιο Πιλάτο τό Πανάγιο Σώμα του Κυρίου και τό έθαψαν σε καινό μνημείο. Έκατό στρατιώται τό φρουροϋν και μία μεγάλη πέτρα τίθεται μπροστά στον Τάφο.

Τό Σώμα που έλαβε ό Λόγος του Θεού για να σώση την ανθρωπότητα, ήταν δυνατόν ν' ακολουθήσει τον δρόμο της άποσυνθέσεως, που ακολουθούν τά σώματα των άλλων ανθρώπων; Τό Σώμα του Χριστού έθεώθη και θεοούμενον άνελήφθη εις τούς Ούρανοϋς.

Δέν έλειψαν βέβαια από τον κόσμο οι όρθολογιστάι, οι πολέμιοι του Χριστού, αλλά και δέν μπόρεσαν να σβύσουν τό φώς της άληθείας· τούναντίον τό έβοήθησαν να λάμψη πίο πολύ και να γεμίση όλο τον κόσμο, όχι μόνο την πολυστενακτη γη μας, αλλά και τον ούρανο και τις σκοτεινές του Άδου φυλακές.

«Νύν πάντα πεπλήρωται φωτός ούρανόϋ τε και γη και τά καταχθόνια» και κάτω από την άθανατη λάμψη του φωτός της Αναστάσεως του Χριστού, βρήκε τον δρόμο και τον προορισμό της.

Χριστός Άνέστη! Καμμία χαρά στον κόσμο σάν κι αυτή. Ρίγη χαράς περνούν τά κορμιά των Χριστιανών και δάκρυα ώραία πλημμυρίζουν τά μάτια των και ή ιερή φλόγα καιεί τά άγκάθια του μίσους και της κακίας και μαλακώνει την σκληρότητα των ανθρώπων καρδιών, γεφυρώνει τά χάσματα και εξαγιάζει τη ζωή.

«Ας εύχθώμεν ή χαρά της Αναστάσεως του Χριστού μας να γεμίση όλων των ανθρώπων τις καρδιές και τις σκέψεις και τη ζωή μας ν' άγιαση με τη χάρι της».

«Χριστός Άνέστη! Νύν πάντα πεπλήρωται φωτός Ούρανόϋ τε και Γη και τά καταχθόνια».

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΔΙ' ΑΙΟΥΧΩΝ ΣΤΕΙΓΑΣΕΩΣ ΠΑΛ. ΠΡΟΣΦ. ΥΠΩΝ

Έν τώ πλεισιώ των προσπαθειών της Κυβερνήσεως δια την έπίλυσην του προσφυγικού προβλήματος, θα άρχισή την Ιην Μαΐου γενική άπογραφή των δικαιούχων άποκαταστάσεως παλαιών προσφύγων. Βάσει δε των στοιχείων τα όποια θα προκύψουν, θα καταρτισθούν πίνακες των άποκατασσομένων κατά προτεραιότητα, λαμβανομένης ύπ' όψει της ανάγκης στεγασεως εκάστης προσφυγικής οικογενείας. Έν συνεχεία θα εκπονηθή πρόγραμμα άποκαταστάσεως των περι-

λαμβανομένων εις τούς πίνακας, μετά την ολοκλήρωσιν του όποιου δέν θα δικαιούται ούδεις προσφυγικής άποκαταστάσεως. Οι δικαιούχοι θα κληθούν να συμπληρώσουν ειδικά άπογραφικά έδελτία, αναγράφοντες μεταξ΄ άλλων τούς τίτλους δικαιωμάτων και την δλην οικονομικήν των κατάστασιν. Τά δελτία θα ύποβληθούν εις τά κατά νομούς Κέντρα Π. νοείας, τά όποία μετά τον έλεγχον θα τά διαβιβάζουν εις Υπουργείον Προνοίας.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΣΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ

Τò Ιστορικόν τής ιδρύσεως και ή δρᾶσις ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΤΗ 1937-1940 ΠΡΟΕΔΡΙΑ κ. ΖΑΝΝΗ Α. ΛΕΟΝΤΑΡΗ - Η ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ τής 3ης σελίδος

προβολέως και τότε με μία άγρια φλόγα μίσους που ξεσπά σε φοβερό μαστίγωμα της ντάμας από τον καβαλλιέρο, που τό λαστιχένιο της σώμα πειθαρχεί στο τέμπο άβίαστα και οι ρυθμικοί έλιγμοί του είναι γεμάτοι θερμή σπανιόλικη χάρι, που καταχειροκροτούνται.

Ακολουθεί κατόπιν ένας κοζάκιος χορός από τον καβαλιέρο μόνον του άνω ζεύγους, που είναι ντυμένος τώρα με κοζάκιη στολή και ξαναρχίζουν πάλι τά ταγκά και τά φόξ, που τά ποικίλλει κάπου κάπου τώρα και κανένα βαλοάκι.

Μιάμιση. Κάτω στα παρασκήνια του θεάτρου 14 βρακοφορεμένα λεβεντοκόριτσα με επί κεφαλής ένα βρακοφορεμένο νέο, χορεύουν για τελευταία πρόβα τόσους Προικονησιώτικους χορούς που θα παρουσιάσουν ως εκλεκτή έατραξιόν της βραδυάς. Και να τώρα όλο εκτό τό γκρουπ άνυπόμονο, μέσα στοϋς στενούς διαδρόμους της β' σειράς θεωρείων του θεάτρου, πίσω από μία μεγάλη πόρτα που οδηγεί στις αίθουσες του «Φουαγιέ», περιμένει τό σύνθημα που θα τούς δώσουν, να ξεχυθή μέσα στις σάλμες, να σκορπίση τη συγκίνησι και τό δάκρυ, τη χαρά και την περιφάνεια στις Προικονησιώτικες ψυχές για την καταγωγή τους.

Δυό! Τά φώτα όλα σβύνουν και στις πρό όλίγου φωτόλουστες σάλλες πλανιέται ένα άπαλό κόκκινο φώς που σου θυμίζει τά πλάνα δειλινά του Χαΐνε. Από τον προβολέα, που είναι στο βάθος της μεγάλης σάλλας, ξεχύνεται μία δέσημ φωτός που μοιάζει με την τελευταία χρυσάκινα του ήλιου την ώρα που τρέχει να κρυφθή μέσα στα μαγικά παλάτια του.

Παύουν άμέσως οι φωνές και μέσ' τις σάλλες δέν άκούς τώρα παρά ένα σιγαλό ψίθυρο που μοιάζει με τό άπαλό μουρμούρισμα του φλοίσβου των κυμάτων π' άφίνει σ' άσημένια άμμουδιά.

Ξάφνου, στην έντολή του αντιπροέδρου προς τον μαστρο, οι σάλλες γεμίζουν άπ' τις γλυκόηχες νότες της συναρπαστικής μουσικής του Προικονησιώτικου συρτού. Και να, τώρα άνοίγεται διάπλατα ή πόρτα που οδηγεί στις διαδρόμους της β' σειράς θεωρείων του θεάτρου και στο άνοιγμα της ξεπροβάλλουν σάν νεράδες του παραμυθιού 14 λεβέντισσες Προικονησιωτοπούλες, που τις σέρνει ένας Προικονησιώτης βρακοφορεμένος λεβεντης.

Τό τί έγινε με την εμφάνισι τους είναι άδύνατον να περιγραφή. Τό πέρασμά τους ξεχειλίσει την ψυχή από γλυκειά συγκίνησι κι έφερνε δάκρυα χαράς στα μάτια. Ο δμορφος και ρυθμικός χορός τους έγέμιζε από άγαλλίαση και περηφάνεια την ψυχή του Προικονησιώτη για την Πατρίδα του και προξενούσε μεγάλη έντύπωση και έκπληξη στοϋς ξένους που έτίμησαν την χοροεσπερίδα μας.

Τό χειροκρότημα άντηχεί στις σάλλες σάν να σπάζουν χιλιάδες κρύσταλλα.

Σε κάθε «τσάκισμα» του χορού, που κάνει ό μοναδικός καβαλλιέρος, άκούγονται από τά στόματα όλων ζωηρά έπιφωνήματα:

- Ζήτω ή Προικόνησος!
- Να μας ζήσης λεβέντη μας!
- Γεία σας λεβέντισσες Προικονησιωτοπούλες!

Ο ένθουσιασμός των παρευρισκομένων είναι άπειρίγραπτος. Τά ποτήρια άδειάζουν στην άγεια του δμορφου μπαletου και στα περισσότερα τραπέζια άνανεώνονται οι άδειες μπιτίλιες με νέες γεμάτες.

Παληές άναμνήσεις χοροπηδοϋν μέσα στο μυαλό μας και ή σκέψις μας τρέχει και σταματά στα άγοπημένα μας νησιά με τά ρομαντικά δαντελωτά άκρογιάλια τους ζπου τά λούζει διαρκώς με τον άσημένιο του σφρό τό άπαλό κύμα των γαλανών νερών της Προποντίδος. Και ξαναρχίζει τό τρέξιμο για να σταματήση πότε στο Στυλάρι, πότε στην Καστρέλλα, πότε στο μοναστήρι του Άγίου Έρμούλου, πότε στο Παραδείσι της Άλώνης, πότε στο Βατοπεδινο μετόχι της Άφουσιάς, πότε στον Προφήτη Ηλία της Κούταλης, πότε στον Άγιο Τιμόθεο και πότε στην Άγία Παρασκευή της Γαλλιμής, που τό άλησμόνητο τσάρι της συνεκέντρωνε κάθε χρόνο άπ' όλα τά νησιά τούς συμπατριώτες που έφθαναν άλλοι από βραβες και άλλοι τό πρωτόκαπάδια-κ' πάδια με τις σάν Βενετσιάνικες γόνδολες στολισμένες «σαντάλες» τούς «μπουγιαντέδες» και τά «κούντελα» για να γιορτάσουν την μνήμη της Άγίας και να άπολαύσουν την ήδονη ενός μεγάλου, ενός κοινού νησιώτικου γλεντιού, όπου οι κυπαρισσόκορμοι λεβέντες των νησιών μας, με τις λιγερές νησιωτοπούλες μας πλάι τους, κρινόλευκα κορίτσια, άγνά λουλούδια των περιβολιών της Προποντίδος, έχόρευαν τούς χορούς που χορεύει σήμερα τό μπαletό μας.

Άγαπημένη μας γλυκειά Πατρίδα!...
Όσα χρόνια κι άν πέρασουν, όσο κι άν αλλάξουν οι καιροί, έσ΄ ποτέ δέν θα σβύσης από την μνήμη των παιδιών σου. Ναί! Δέν θα σε ξεχάση κανείς Προικονησιώτης. Θα μείνης αιώνια ή παιδ' γλυκειά μας άνάμνησι, που θα νανορίζη την πονεμένη μας καρδιά για την δύστροπή μας μοίρα. Από τά στήθη μας πάντα θα βγαίνει ένας άναστεναγμός γιομάτος πικρία και στο μυαλό μας θα στριφογυρίζη

μία λέξι: «ΠΑΤΡΙΔΑ»!
Η ψυχή μας σπαράζει και κλαίει στο χαμό σου και τά κλάματά μας αυτά μας θυμίζουν άκόμη πίο πολύ τον πικρό μας καϋμό...

Με την άποψινή γιορτή μας κάνουμε μία έπιβεβλημένη λειτανία για σένα και με τον άυγερινό που αυτή τη στιγμή φάνηκε ψηλά στον ούρανο, σου στέλνουμε τον πιο θερμό, τον πιο γλυκό μας χαιρετισμό και τη διαβεβαίωση ότι, όσα χρόνια κι άν πέρασουν, όσοι αιδνες κι άν παρέλθουν, δέν θα σε ξεχάσουμε ποτέ και ότι όσο διαβαίνει ό χρόνος, τόσο περισσότερο θα μεγαλώνη ή νοσταλγία μας για σένα.

Έκ των παρευρεθέντων, τό κοσμικογραφικό μας «καρνέ» έσημείωσε: Τόν Έπίτιμον Πρόεδρον του Συνδέσμου κ. Σπυρ. Νεστορίδην, τον Πρόεδρον κ. Ζαν. Λεονταρήν μετά της κυρίας του, τον έφοπλιστήν κ. Περιάνδρον Κυριακίδην μετά της κυρίας του, τον έφοπλιστήν κ. Λαυρόν μετά της κυρίας του, τον κ. Γεράκην (Διπλ. Σώματος) μετά της κυρίας του, τον κ. Άθαν. Ιωαννίδην μετά της κυρίας του, τον αντιπρόεδρον του Συνδέσμου κ. Βασ. Ιωαννίδην μετά της κυρίας του, τον Δημ. Σύμβουλον Πειραιώς κ. Ζαφειρόπουλον μετά της κυρίας του, τον Γλάβρον του Δήμου Ν. Κοκκινιάς κ. Δρόσον Χατζηστυλιανόν μετά της κυρίας του, τον Δντήν του Ύψητος Ηλεκ. Έταιρ, Πειραιώς κ. Νικ. Βροσιάδην μετά της κυρίας του, τον βιομήχανον κ. Γ. Ζαχαριδάδη μετά της κυρίας του, τον κ. και την κ. Π. Ταρόση, τον κ. και την κ. Χατζέα, τούς κ. κ. Φ. Σκώκον, Γ. και Ν. Δανιόλον, Γ. Εύκλιάδην, τον κ. και την κ. Τσαλαμανιού, τον κ. Νικ. Χαρδαλούπαν μετά της κυρίας του, τον κ. και την κ. Λαζ. Ζαχαράκη, τον κ. και την κ. Κ. Πέτπα, τον κ. και την κ. Α. Άθανασίου, τον κ. και την κ. Σ. Θωμαΐδου, τον κ. και την κ. Μαλάμου, τον κ. και την κ. Άθ. Δαμασκηνού, τον κ. και την κ. Β. Τάσου, τον κ. και την κ. Μιχ. Χαλβατζή, τον κ. και την κ. Ι. Λυμπερή, τον κ. και την κ. Ι. Μπέτση, τον κ. και την κ. Π. Παμαθεπούλου, τον κ. και την κ. Γ. Γκιουλάκη, τον κ. και την κ. Ηλ. Χρυσίνη, τον κ. και την κ. Β. Ξεφτέρη, τον κ. και την κ. Κ. Γιάννοβιτς, τας κυρίας Ζηνοβίαν Νεστορίδου, Χαχόγλου, Φουντουκάκη, Παπάζογλου, Καλαϊτζοπούλου, Παλιτάκη, Νικολαΐδου, τας δεσποινίδας Άναστ. Τσαλαμανιού, Ουρανίαν, Πελαγίαν και Κατινάν Κολοβού, Γεωργίαν Βινάκη, Έλλην Μορέλλου, Κικήν και Μάρθαν Σωτ. Λαμπαραδίου, Β. Καμινάκη, Ν. Λαϊμοϋ, Χατζέα, Ζάρπα, Εύδοκ. Χαλβατζή, Μαΐρη Μαλάμου, Μίνα, Νίκη και Λουκιάν Καλαντζοπούλου, Μ. Σταυρίδου, Κλ. Σακκίδου, Ναυα. Χατζηστυλιανού, Μαρίκαν Πολιτάκη, Δέσποινα Χαχόγλου, Παπανικολάου, Τούλαν Νικολαΐδου, Έλπίδαν Θεοχαρίδου, Λιδίω, Μαρίκαν, Ισμήνην και Καϊτην Νικ. Λιβανού, Ζαχαροπούλου, Άθηνά Παπαζογλου, Καϊτην και Όλγαν Π. Ταυλαρίδου, Τόροση, Έλένην Φωτιάδου, Έλένην και Άντιγόνην Γ. Γκιουλάκη, Χατζάκη, τούς κ. κ. Μιχ. και Ν. Νεστορίδην Λάζαρον και Παντελήν Γκιώνην, Λάζαρον, Νικόλασον και Γεώργιον Σωτ. Λαμπαραδίου, Τάκη, Χρήστον και Άναστάσιον Χαλβατζήν, Πασχ. Διαμαντίδην, Κ. Καλατζόπουλον, Άπόστ. Γ. Κολάρα, Στέφ. Φουντουκάκη, Γ. Παπανικολάου, Απ. Νικολαΐδην, Έμμ. και Χρ. Έμμανουήλδην, Α. Μπεκιάρην, Μ. Μιμηκόπουλον, Μ. Ιωαννίδη, Γρηγ. Ταυλαρίδην, Τ. Κουτσουδάκη, Ε. Κομνηνόν, Α. Πολίτην, Ε. Γεωργόπουλον, Δ. Βλασσόπουλον, Κ. Ποταμιάνον, Στ. Παπανικολάου, Τρ. Γ. Γκιουλάκη, Κούλην Γιάρτζον, Α. Γιάννοβιτς και πολλούς άλλους, των οποίων μας διαφεύγουν αυτήν την στιγμήν τά ονόματα.

Ο χορός παρετάθη μέχρι της 7ης πρωΐνης και εκλεισε, ως συνήθως εις όλα τά Προικονησιώτικα γλέντια με τό «Άναψε τό φαναράκι και κατέβα στο γυαλό»...

Κλείνοντας την ανταπόκρισιν μου, ως «φινάλε» θεωρώ έπιβεβλημένον καθήκον μου να εκφρασώ και από των σηλών της αγαπητής «Μικρασιατικής» τα θερμά μου συγχαρητήρια τόσον εις τό Διοικ. Συμβούλιον του Συνδέσμου μας, όσον και εις τά μέλη της Διοργανωτικής Έπιτροπής του χορού, δια την μοναδικήν οργάνωσιν της χοροεσπερίδος, που μας χάρισε μίαν ώραία και άξέχαστη βραδυά.

ΑΦΙΧΘΗ Ο κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΜΕΝΙΔΗΣ

Προερχόμενος εκ Νέας Υερσής, όπου λαμπρώς είναι έγκατεστημένος, έφθασεν άεροπορικώς την 20ην Άπριλίου εις Άθήνας ό εκλεκτός έξ Άρτάκης συμπατριώτης κ. Δημήτριος Τσιμενίδης, γνωστός δια τας δωρεάς του και τας μεγάλας μετ' του άδελφού του κ. Σωτηρίου εύεργεσίας των πρός των ιδιαιτέρων πατρίδα των Νέαν Άρτάκη.

Ο κ. Δημήτριος Τσιμενίδης μας έπεσκέφη εις τά γραφεία μας, κομίζων και τούς χαιρετισμούς του αγαπητού μας άδελφού του, θα παραμείνη δε εις Έλλάδα περί τούς δύο μήνας, κατά τό διάστημα των οποίων θα έπισκεφθή την Ρόδον, την Μύκονον και την Κωνηπολιν. Του εύχόμεθα έγκάρδια τό καλό ή ήλθεν εις την Πατρίδα.